

Arrest

nr. 87 113 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoekende partij dient middels onderhavig verzoekschrift een beroep "*tot schorsing en de nietigverklaring*" in van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als

annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. A. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op (...) te Grozny geboren. U woonde in Grozny samen met uw moeder, grootmoeder, broer en uw oom, E. M. (...), samen op hetzelfde adres. Op 21/10/2010 had uw oom, E. M. (...), met een vriend van hem, N. B. (...), in Grozny afgesproken. Zijn vriend zou met de trein vanuit Moskou komen. Onderweg werd hij echter door overheidsagenten van de trein gehaald. Uw zus ging informatie inwinnen in het hoofdkantoor van de politie in Atchoi Martan waar bleek dat N. (...) vermoord was teruggevonden. U ging samen met uw oom naar de mensenrechtenorganisatie Memorial en naar de MVD (politie) om zijn dood aan te klagen. In november 2010 werd uw oom door FSB-agenten meegenomen en ondervraagd. U was op dat moment uithuizig en weet niet hoelang uw oom toen werd vastgehouden. U weet wel dat de FSB hem toen gevraagd had voor hen te werken. U, uw broer, uw neef en uw oom groeven N. (...), die een moslimbekeerling was, op omdat hij een christelijke begrafenis had gekregen. Jullie begroeven hem volgens de moslimtradities ergens anders. In de periode hierna ontving u enkele politieconvocaties waar u niet op inging. In september 2011 vielen FSB-agenten uw woning binnen. Ze eisten dat de klachten zouden worden stopgezet. Gezien de verbale agressiviteit kwam u tussen. U werd echter tegen de grond geduwd en geslagen. Hierna regelde uw oom uw vlucht naar Europa. Kort voordien hadden uw broer en uw zus ook al Tsjetsjenië ontvlucht. In november 2011 hoorde u van uw moeder dat uw oom door FSB agenten was meegenomen. Toen hij 's avonds terug thuis kwam voelde hij zich ziek waarna hij overleed. Uw moeder vertelde u ook dat autoriteiten nog naar u, uw broer en uw zus hadden gevraagd. Op 06/10/2011 vertrok u vanuit Tsjetsjenië per trein naar Moskou. Van daaruit bracht een auto u naar België waar u op 09/10/2011 aankwam. De dag nadien diende u er een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, uw geboorteakte, kopieën van de overlijdensaktes van uw oom en uw vader, 3 politieconvocaties, een kopie van het binnenlandse paspoort van uw oom en een artikel van Memorial.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde vervolging te vrezen van de Russische autoriteiten. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vrees ongeloofwaardig maken.

Zo bleek u zeer onwetend betreffende de redenen waarom de Russische autoriteiten u viseren. U hebt er geen enkel idee van waarom u wordt gezocht noch waarom u meermaals door hen werd opgeroepen (CGVS p.11, 9). Ondanks het feit dat u verschillende convocaties kreeg hebt u geen enkele inspanning gedaan om te weten te komen waarom u door de autoriteiten werd opgeroepen. U hebt ook nooit op de oproepingen gereageerd (CGVS p.11). Uit de convocaties blijkt echter dat u wel bent ingegaan op de convocaties en dat u zich bijgevolg bij de politie heeft aangemeld. Toen u hiermee werd geconfronteerd stelde u enkel dat u niet wist waarom dat erop staat (CGVS p.9). Het is weinig

geloofwaardig dat de politie tot driemaal toe op een convocatie zou vermelden dat u er bent geweest terwijl u zich niet zou hebben aangeboden; ook u kon hier geen verklaring voor geven. U stelde verder dat de autoriteiten na uw vertrek nog zijn langsgekomen en naar u hebben gevraagd. U kon echter niet zeggen hoeveel keer ze waren gekomen noch welke instantie er was gekomen (CGVS p.12). Bijgevolg hebt u er geen enkel idee van waarom de autoriteiten u zoeken of wat zij van u willen. De enige indicatie die u had betreffende de reden dat u door de Russische autoriteiten wordt vervolgd zijn de klachten die uw oom naar aanleiding van de dood van zijn vriend N. (...) neerlegde. Gezien de centrale plaats die deze klachten in uw relaas innemen is het weinig aannemelijk dat u nagenoeg geen informatie over zijn klachten kon geven. Bovendien werden er hieromtrent incoherenties vastgesteld. Zo stelde u niets te weten over de stappen die uw oom ondernomen heeft om de dood van zijn vriend aan te klagen. U stelde enkel dat u bent meegegaan toen hij bij Memorial en bij de MVD klacht ging indienen maar dat u voor het overige geen informatie kon geven (CGVS p.7). Betreffende de klacht bij Memorial stelde u dat jullie 2 weken na de dood van N. (...) daar klacht zijn gaan neerleggen. U plaatste dit bezoek in november 2010 en u had er geen weet van dat uw oom nadien nog naar Memorial is teruggegaan (CGVS p.7). Uit het document van Memorial blijkt echter dat uw oom zich pas op 24/01/2011 tot Memorial wendde om zijn klacht in te dienen. Bovendien blijkt u zeer onwetend betreffende de klacht die hij daar indiende. U stelde immers dat uw oom in november 2010 en in november 2011 door FSB-agenten werd meegenomen (CGVS p.8-9). Uit de klacht van uw oom blijkt echter dat uw oom op 19/01/2011 door 3 mannen die zich als FSB agenten voorstelden, werd meegenomen. Nergens in de klacht wordt ook maar gerefereerd naar het feit dat hij in november 2010 zou zijn meegenomen geweest. Voorts is het zeer opmerkelijk dat u in de door u op de Dienst vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde dat de mannen die in 2010 binnenvielen gemaskerd waren (Vragenlijst 3.5). Op het asielgehoor kon u zich dit opmerkelijk genoeg niet meer herinneren (CGVS p.10). Toen u hiermee werd geconfronteerd ontkende u dit te hebben gezegd in voornoemde vragenlijst. Niettemin blijkt uit de vragenlijst dat u zich middels uw handtekening na voorlezing akkoord verklaarde met de genoteerde verklaringen. Bijgevolg is dergelijke uitleg onafdoende. Verder had u er geen weet van dat uw oom bij de procuratura (parket) van Atchoi Martan getuigenissen heeft afgelegd ondanks het feit dat uit zijn klacht bij Memorial blijkt dat hij begin november door diezelfde procuratura werd opgeroepen om te getuigen (CGVS p.11). U stelde verder dat u ook naar de MVD van de Staromoproslovskiwijk in Grozny bent meegegaan met uw oom. Wederom kon u inhoudelijk geen enkele informatie betreffende de klacht geven (CGVS p.7, 13). U stelde verder dat de FSB van uw oom eiste dat hij de klachten die hij bij verschillende instanties had neergelegd, zou intrekken en dat hij bepaalde documenten aan hen diende over te maken. Bij welke instanties uw oom klacht zou hebben ingediend of op welke documenten de FSB-agenten alludeerden kon u dan weer niet zeggen (CGVS p.13). Toen u uiteindelijk gevraagd werd of u iets weet over het onderzoek naar de dood van B. (...) of de klachten die uw oom neerlegde gaf u aan hier niets over te weten (CGVS p.13). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen enkel idee heeft waarom de autoriteiten u zoeken of wat zij van u willen noch kan u aannemelijk maken dat u enige rol zou hebben gespeeld in de klachten die uw oom deed naar aanleiding van de dood van zijn vriend.

U kunt voorts niet aannemelijk maken dat u louter omwille van uw familieband met uw oom door de Russische autoriteiten zou worden gevisieerd. Vooreerst stelde u dat de broers en de zussen van uw oom geen enkel probleem hadden (CGVS p.3-4). Aangaande uw broer en uw zus stelde u dat zij Tsjetsjenië waren ontvlucht. U kon echter niet zeggen waar zij naartoe zijn gevlucht noch waar zij momenteel verblijven (CGVS p.2-3). U kon zich verder niet herinneren of er ook voor hen convocaties waren toegekomen (CGVS p.10). Toen u gevraagd werd waarom u, uw broer en uw zus gevisieerd werden maar de broers van uw oom niet stelde u enkel dat zij apart woonden. U kon niet concreet zeggen waarom jullie gevisieerd werden (CGVS p.12). U stelde wel dat uw zus, die overigens in Atchoi Martan woonde en bijgevolg ook apart woonde, gevisieerd werd omdat zij uw oom had geholpen (CGVS p.3). Hoe zij concreet uw oom had geholpen kon u dan weer niet zeggen, behalve dat zij enkele dagen na de verdwijning van B. (...) bij de politie in Atchoi Martan te weten kwam dat hij vermoord was – uit de klacht van uw oom bij Memorial blijkt dat zijn nicht bij de procuratura dergelijke informatie te weten kwam (CGVS p.13). Naast uw verregaande onwetendheid betreffende uw eigen problemen kon u nagenoeg geen informatie geven aangaande de (eventuele) problemen van uw familieleden.

Bijgevolg kunt u op geen enkele wijze aannemelijk maken dat u omwille van uw oom door de Russische autoriteiten wordt vervolgd. U bent voor het overige ook niet in staat om enige andere reden aan te reiken waaruit zou blijken dat u momenteel gevisieerd wordt door de Russische autoriteiten.

Betreffende uw reisroute legde u evenmin geloofwaardige verklaringen af. U stelde met een personenwagen tussen Moskou en België te hebben gereisd. Over de reisweg had u geen verdere informatie (DVZ verklaring, vraag 35). Uw internationaal paspoort, dat door uw passeur was bijgehouden en dat u uiteindelijk vergeten was terug te vragen bij aankomst, bevatte geen

Schengenvisum. Onderweg zou u geen enkele grenscontrole hebben tegengekomen. Toen u gevraagd werd hoe dit kwam stelde u enkel dat jullie 's nachts reisden. Voor het overige kon u enkel zeggen dat jullie niet werden gestopt onderweg (CGVS p.5-6). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden in uw asielrelaas ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw binnenlands paspoort en uw geboorteakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen informatie over uw asielmotieven.

De overlijdensakte van uw oom toont aan dat hij in november 2011 overleden is, maar geeft geen enkele indicatie van een verdacht overlijden.

De overlijdensakte van uw vader geeft aan dat uw vader overleden is wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken.

De 3 convocaties geven aan dat u als getuige werd opgeroepen door de politie. Ze bevatten evenwel geen enkele referentie naar de redenen waarom u wordt opgeroepen en zijn bijgevolg niet van die aard dat ze op zichzelf kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsproblemen. Verder zij weerom verwezen naar de anomalie waarop hierboven werd gewezen, namelijk dat deze convocateis alle drie aangeven dat u zich volgend op de convocatie telkens bij de politie heeft gemeld voor verhoor, terwijl uit uw verklaringen blijkt dat u dit in werkelijkheid geen enkele keer heeft gedaan.

De kopie van het binnenlandse paspoort van uw oom indiceert de familieband tussen jullie en geeft aan dat jullie op dezelfde woonplaats geregistreerd stonden. Een woonregistratie geeft op zich echter geen enkel uitsluitel over een effectief verblijf van uw oom of van u op voornoemd adres.

Het artikel van Memorial indiceert dat uw oom de moord op zijn vriend heeft aangeklaagd en dat hij in januari door FSB agenten werd lastiggevallen. Het geeft evenwel geen enkele informatie over uw vervolgingsproblemen daar u in het artikel niet voorkomt. Daarbij is de door u verstrekte informatie incoherent met de informatie die het artikel bevat. De bijhorende foto's indiceren dat de vriend van uw oom werd mishandeld wat in deze beslissing nergens in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij meent dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is. Verzoekende partij merkt eveneens op dat de beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven, met machtsoverschrijding is genomen.

3.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.3. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift een summiere samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielrelaas, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Immers, het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij in gebreke blijft.

3.2.4. Inzake de verwijzing van verzoekende partij naar een "*kopie van de klacht*" die zij samen met haar oom zou hebben neergelegd bij de mensenrechtenorganisatie "Mémorial" en haar opmerking dat haar asielrelaas door een officiële mensenrechtenorganisatie wordt bevestigd, stelt de Raad vast dat verzoekende partij het artikel "*Chechnya: Traces of Torture Found on The Killed Body*" (bijlage 3 bij het verzoekschrift) reeds heeft neergelegd op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 11, deel 7), zij het met een Engelse vertaling die afwijkt van de vertaling die zij op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd. De Raad wijst erop dat verwerende partij desbetreffend het volgende heeft gemotiveerd: "*Het artikel van Memorial indiceert dat uw oom de moord op zijn vriend heeft aangeklaagd en dat hij in januari door FSB agenten werd lastiggevallen. Het geeft evenwel geen enkele informatie over uw vervolgingsproblemen daar u in het artikel niet voorkomt. Daarbij is de door u verstrekte informatie incoherent met de informatie die het artikel bevat. De bijhorende foto's indiceren dat de vriend*

van uw oom werd mishandeld wat in deze beslissing nergens in twijfel wordt getrokken." Deze motivering gaat eveneens op voor de nieuwe vertaling van het document dat verzoekende partij reeds heeft voorgelegd. Waar verzoekende partij nog een artikel voorlegt met als titel "*CK: Friend Of Resident Of Moscow Region Killed In Special Operation In Chechnya Claims Of Persecution By FSB*" d.d. 10 februari 2011 (bijlage 3 bij het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat dit artikel eveneens enkel gewag maakt van het relaas van haar oom, M. E., maar dat verzoekende partij zelf niet vermeld wordt in deze bijdrage. Dit bijgebrachte stuk kan derhalve evenmin als bewijs fungeren voor haar voorgehouden problemen. De Raad wenst in dit verband nog te wijzen op de conclusies van verwerende partij dat verzoekende partij geen enkel idee blijkt te hebben waarom de autoriteiten haar zoeken en wat zij van haar willen, dat verzoekende partij niet aannemelijk kan maken dat zij enige rol zou hebben gespeeld in de klachten die haar oom deed naar aanleiding van de dood van zijn vriend en dat verzoekende partij voorts niet aannemelijk maakt dat zij louter omwille van de familieband met haar oom door de Russische autoriteiten zou worden gevisieerd. De stukken die zij – al dan niet opnieuw – bijbrengt over de vervolgingsproblemen van haar oom, zijn dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen.

3.2.5. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij met betrekking tot de reisroute, wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

3.2.6.1. Verzoekende partij is van mening dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië. Zij wijst in dit verband ten eerste op de bestreden beslissing waarin vermeld wordt dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Om haar argument kracht bij te zetten, citeert verzoekende partij ten tweede enkele passages uit het "*ambtsbericht van januari 2012 van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland*", waarin onder meer vermeld wordt dat, wat de Noordelijke Kaukasus betreft, er geen sprake is van grootschalige etnische spanningen of gewelddadigheden, doch dat er wel gerichte gewapende confrontaties plaatsvinden tussen militairen en veiligheidstroepen. Verzoekende partij tracht met haar citaat ook de wanpraktijken waaraan de FSB, de Russische federale troepen en de Tsjetsjeense politie- en veiligheidsdiensten zich schuldig maken, in de verf te zetten en is de mening toegedaan dat uit deze informatie kan worden afgeleid dat de situatie in Tsjetsjenië nog altijd onstabiel is. Tot slot haalt verzoekende partij nog aan dat het Belgisch ministerie van Buitenlandse Zaken op zijn website vermeldt dat reizen naar Tsjetsjenië ten strengste is afgeraden, gelet op het groot risico op terroristische aanslagen en dergelijke meer. Verzoekende partij maakt hieruit nogmaals op dat de situatie in Tsjetsjenië onveilig is en dat deze informatie belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming.

3.2.6.2. Waar verzoekende partij impliciet aanstipt dat verwerende partij zelf toegeeft dat de huidige situatie in Tsjetsjenië complex blijft, wijst de Raad erop dat verwerende partij in haar motivering betreffende de noodzaak tot een individuele beoordeling van de vraag tot bescherming duidelijk wijst op de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië waarvoor in de meeste gevallen Tsjetsjenen zelf verantwoordelijk zijn. Verwerende partij besluit dan ook terecht dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaan om de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat een individueel onderzoek zich opdringt. De Raad benadrukt verder dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Een verwijzing naar een ambtsbericht over de situatie in de Noordelijke Kaukasus en een reisadvies uitgaande van het Belgisch ministerie van Buitenlandse Zaken, waarin de algemene veiligheidssituatie in haar land van herkomst wordt toegelicht, zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De Raad merkt in dit verband eveneens op dat verzoekende partij er middels aangaande argumenten en verwijzingen evenmin in slaagt om aan te tonen dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet (zie punt 3.2.8.).

3.2.7. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift verder geen enkele poging onderneemt om met concrete argumenten de verschillende in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden te weerleggen. Het geheel van deze

vaststellingen leidt tot de conclusie dat aan haar asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

3.2.8. De Raad merkt op dat uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich, steunend op een motief van de bestreden beslissing, enkele passages uit het *“ambtsbericht van januari 2012 van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland”* betreffende de Noordelijke Kaukasus en een reisadvies van het Belgisch ministerie van Buitenlandse Zaken, te verwijzen naar de algemene veiligheids- en mensenrechtensituatie in Tsjetsjenië, doch brengt evenwel geen concrete elementen aan die illustreren dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Echter, ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekende partij. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekende partij enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene veiligheids- en mensenrechtensituatie in Tsjetsjenië niet aantoont dat er in Tsjetsjenië effectief een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* van 20 juni 2011 (administratief dossier, stuk 12, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar het nog steeds aanwezige geweld en de verschillende mensenrechtenschendingen niet weerlegd. Het gerichte karakter van de confrontaties tussen de ordediensten en de militanten wordt overigens expliciet bevestigd in het door verzoekende partij aangehaalde ambtsbericht, merkt de Raad op.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.9. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State stelt dat een beslissing die steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven is genomen met machtsoverschrijding wijst de Raad erop dat verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont welke motieven onjuist of juridisch niet aanvaardbaar zijn. De bestreden beslissing is derhalve niet met machtsoverschrijding genomen.

3.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT